

[Bindslev.]

Skanserne for vort Aandsliv, udtalte det ærede Medlem. Berettigelsen af denne, om jeg saa maa sige, militære Karakteristik viste det ærede Medlem ved øjeblikkelig at foretage et rask lille Stormløb mod samme Skanse uden dog at vinde større Laurbær.

Imidlertid er jeg enig med det ærede Medlem i, at Universitetet skal være en Aandsfrihedens Skanse, hvor Videnskaben frit kan udfolde sig og virke. Universitetet er i sin Uafhængighed en Slags Stat i Staten, i hvis Forhold det ikke er rimeligt eller ønskeligt, at de offentlige Myndigheder blander sig alt for meget; men paa den anden Side skærer alligevel Universitetets Interesser Offentlighedens Interesser paa en Maade, som gør det rimeligt og ønskeligt, at der ogsaa fra det offentlige Side henvendes Opmærksomhed paa, hvad der sker ved Universitetet. Og jeg mener, at der i den senere Tid har vist sig et Forhold ved Universitetet, nærmere bestemt ved det filosofiske Fakultet, som gør det ønskeligt, at Offentlighedens Opmærksomhed henvendes derpaa.

Jeg tænker her paa den Maade, hvorpaa Læreposterne besættes. Nu er Emnet paa ny blevet aktuelt ved Professor Friis's Afgang fra et af de historiske Professorater og ved det Embede, som derved er blevet ledigt. Der har nu meldt sig 8 Ansøgere, det synes allerede, som om ogsaa Striden om denne Lærestol skal udvikle sig paa en inden for dette Fakultet traditionel Maade med indbyrdes Stridigheder og med Forkludring. Og i den gode Hensigt, saa vidt det overhovedet er gør ligt, at standse en saadan Forkludring, medens det endnu er Tid, er det, jeg gerne ved denne Lejlighed vil gøre nogle enkelte Bemærkninger om den Maade, hvorpaa Universitetets Lærestole i et Par enkelte Tilfælde er blevet besat.

Jeg skal i denne Forbindelse henvise til de nærmere Omstændigheder, der knytter sig til Besættelsen af Professoratet i nordisk Litteraturhistorie. Det vil være i Offentlighedens Minde, hvorledes Besættelsen af dette Læreembede gennem lang Tid hensatte baade Universitetet og en mere interesseret Offentlighed i den største Spænding, hvorledes der var den ene Fase efter den anden af betydelig Interesse, dog uden at det tjente Fakultetet til nogen større Ære. De nærmere Omstændigheder, under hvilke Dr. phil. Schyberg i sin Tid opfordredes til at søge Embedet, og hvorledes han af det nedsatte Bedømmelsesudvalg enstemmigt indstilledes, ikke alene

paa en saadan Maade, at hans egne Kvalifikationer fremhævedes stærkt, men ogsaa saaledes, at de øvrige Ansøgere's Kvalifikationer stilledes i en temmelig skarp bengalsk Belysning, hvorledes denne Indstilling kom til Fakultetet og afvistes af Fakultetet, og hvorledes endelig efter et Aars Forløb dette Embede paa ny blev opslaaet ledigt, alle disse Omstændigheder skal jeg kun lige nævne. Og jeg gaar saa frem til det Tidspunkt, hvor Embedet paa ny opslaaes ledigt, og hvor det søges af en Række yngre og ældre Videnskabsmænd og der paa ny nedsættes et Bedømmelsesudvalg, som kommer til den Slutning, at af Ansøgerne anser man to for specielt kvalificerede, nemlig Magister Georg Christensen og Magister Henning Kehler. Bedømmelsesudvalget bestod af Professorerne Valdemar Vedel, Vilhelm Andersen, Brøndum-Nielsen, Brix og Roos, og af disse stemte to paa Georg Christensen og to paa Henning Kehler, medens een, Professor Roos, indstillede, at der skulde være Konkurrence.

Derefter udskrives Konkurrencen efter de gældende Regler, og efter den behørig Forberedelsestid og efter Opgavernes Besvarelse skrider man endelig til at foretage en Bedømmelse af de fire konkurrerende Videnskabsmænds Kvalifikationer. Det vil erindres, at Resultatet blev en enstemmig Indstilling af Magister Ejnar Thomsen, der i dette Øjeblik beklæder dette Professorat.

Det ejendommelige i dette Tilfælde er, at der ingen Karakteristik gives af nogen af Konkurrenterne; der tales i bred Almindelighed om enkelte fremragende Præstationer under Konkurrencen og konkluderes altsaa i en Indstilling, hvor man samler sig om Magister Ejnar Thomsen. Som Lægmand savner jeg de videnskabelige Kvalifikationer til Bedømmelse af Afgørelsens Rigtighed, men Offentligheden er efter mit Skøn interesseret i at kunne føle sig fuldkommen tryk og sikker paa, at den trufne Afgørelse er den rigtige, og dette kan naturligvis kun finde Sted i Tilfælde, hvor Resultatet af Afgørelsen kommer fuldt frem i Dagens Lys. Her foreligger kun en enstemmig Indstilling, der udpeger denne enkelte Mand til at beklæde Professoratet. Der udtales, at der har været fremragende Præstationer af enkelte Ansøgere, men i øvrigt udtaler Kendelsen sig i det hele taget ikke om Deltagernes Kvalifikationer.

Det siger sig selv, at Afgørelsen af en saadan Sag, hvortil der har været knyttet saa stor Interesse, har været diskuteret i